



ВЕНДЗИЛОВИЧ Мирон Дем'янович (26. 08. 1919, с. Солинка, нині Пшемисл. воєводства, Польща — 08. 04. 1992, Львів) — архітектор. Держ. премія України ім. Т. Шевченка (1972). Член САУ (1958). Навч. у Краків.

політехніці (1945–46), закін. Львів. політех. інститут (1949). Працював у проект. організаціях Ужгорода (1949–53) і Львова (1953–79); від 1971 — у Львів. інституті прикладного та декоративного мистецтва: доцент, проф., завідувач кафедри інтер'єру. Голова Львів. відділ. САУ (1961–72). Серед реалізов. проектів: адм. будинок Облспоживспілки в Ужгороді (1952– 54), житл. будинок на вул. Ужгородська, № 17 в Береговому (1954–55); у Львові — адм. корпус Лакофарб. заводу (1954–56); житл. будинок на вул. Керченська, № 8 (1954–58); корпус фіз. факультету університету (1962–65); обчислюв. центр (1965–67); лаб. корпус інституту прикладного та декоративного мистецтва (1969–73); монумент Слави (1970–71, співавт.); спортзал «Динамо» з басейном (1971–74); пам'ятник В. Стефанику (скульптор В. Сколосдра, 1973); інтер'єр залізн. вокзалу (1979). Розробив проекти планування і забудови м. Долина (1959), проект Палацу піонерів і школярів в с-щі Брюховичі (1961), інтер'єри ресторану «Трускавець» у м. Трускавці (1978; усі — Львів. обл.).

С. К. Кілессо

Бібліографічний опис:

Вендзилович Мирон Дем'янович / С. К. Кілессо // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33428>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).